

EEN SPRANKELENDE ONTMOETING MET GUY DE KORT

Bezig blijven, mateloze inzet en liefde voor de taal

Zoals ongeveer alle mooie dingen in het leven, is uw wekelijkse parochieblad de vrucht van 'teamwork', van mensen die er enthousiast samen hun schouders onder zetten. Er zijn de medewerkers die trouw zorgen voor het samenbrengen van alle informatie, het aanleveren van berichten en de artikels. Er is de redactieraad, die maandelijks samenkomt, de grote lijnen uitzet en zorgt dat er elke week sterke inhoudelijke teksten verschijnen. Elke maandag zorgt Ward Dillen in de vooravond voor de eindredactie en Jan Van Rompuy, meestal in de late avondlijke uren, voor de 'final touch': het ineenpassen van alles, de lay-out en de communicatie met uitgeverij Halewijn. Maar wellicht hebt u in de 'colofon' van dit blad ook al eens de naam opgemerkt van onze 'abonnementsverantwoordelijke', Guy De Kort.

Voor ons parochieblad behoort de inzet van Guy tot het stille, maar onmisbare 'werk in de schaduw'. Als ik hem daarvoor bedank, haalt hij de schouders op: „Mijn motto is 'bezig zijn', en ik kan het thuis doen, tijdens de uren die mij passen”. Hij doet het toch maar. En toen de edities Emmaüsparochie en Binnenstad fuseerden tot de 'editie Turnhout' nam Guy het nieuwe werk er gewoon bij, letterlijk zonder één opmerking. Knap, vind ik dat.

Veelzijdig man

Het minste wat we kunnen zeggen, is dat Guy een veelzijdig man is. Hij is een taalliefhebber, misschien zelfs een taalvirtuoos. In 2002 verwierf de man nationale bekendheid toen hij het presteerde om als eerste in de geschiedenis het Groot Dictee der Nederlandse Taal foutloos te schrijven. Die spellingwedstrijd is vandaag opgedoekt, waardoor hij voor eeuwig de enige blijft die hierin slaagde. Een gevolg van die nationale roem is dat Guy ook vandaag nog steeds gevraagd wordt teksten na te lezen, van instellingen als de Universiteit Limburg, maar ook van journalisten van bekende kranten.

Ik ontmoet Guy ook ieder jaar als ik op vraag van de KSVK (de oud-leerlingenbond van het Sint-Victorinstituut waarvan hij bestuurslid is) voor de laatstejaarsleerlingen ga praten over studeren aan het hoger onderwijs. Hij behoort dan tot de vaste aanwezigen die op de laatste rij staan te genieten van die boeiende confrontatie. Uiteraard verzorgt hij ook de redactie van het maandblad van die oud-leerlingenbond, of wat dacht u?

„Ik ben echt een product van Sint-Victor, en na mijn studies aan de Sint-Ignatiushandelshogeschool in Antwerpen heb ik tot 1999 gewerkt bij de sigarenfabriek ALTO en later bij Tabacofina in Edegem. Maar toen kwam daar de 'herstructurering', waarbij ik -

samen met veel collega's - veel te vroeg op pensioen gestuurd werd." Gelukkig voor ons allemaal was die vroege pensionering voor Guy het begin van een intense, nog steeds voortdurende 'vrijwilligerscarrière'.

Theatertournee

Maar de aanleiding voor een wat uitgebreidere babbel met Guy was een opvallend initiatief. Samen met zijn OKRA-compagnon André Tilleman is Guy bezig met een theatertournee, georganiseerd door OKRA-Kempen.. Ze spelen de tragikomedie **Weerzien** van Eddy Van Ginckel, een stuk dat zijn kracht haalt uit de herkenbaarheid van het verhaal. „Uit het leven gegrepen”, zegt Guy. Ze hoopten op een viertal voorstellingen, maar het werden er elf, verspreid over heel de Kempen. Dertien zelfs, maar daarover straks meer.

Voor alle duidelijkheid: Guy is 76 en André 68, en het gaat om 65 pagina's tekst, waarbij beiden de ganse voorstelling lang op het podium staan. „Ik ben al sinds 1980 gebeten door de toneelmicrobe”, zegt Guy, „ik heb al honderden optredens achter de rug en ik hoop op mijn 85ste nog op het podium te kunnen staan, zij het misschien niet meer met een tekst van 65 pagina's.”

Van 'Weerzien' zijn er nog voorstellingen (telkens om 14u.) op 10 maart in de parochiezaal van het Goddelijk Kind in Turnhout, op 12 maart in d'Olmse Mèt in Olmen, op 17 maart in GC De MARc/kT in Merksplas en op 19 maart in GC De Wouwer in Ravels. Maar we kunnen de lezers van ons parochieblad in primeur meegeven dat de apotheose van hun toneeltournee een twaalfde en dertiende voorstelling wordt op vrijdag 27 maart om 20.00 uur en op zaterdag 28 maart om 14.30 uur, beide in de parochiezaal van het Heilig Hart, Kerkplein 35, en dan georganiseerd door de Heilig Hartparochie zelf.

En Guy voegt er met genoeg aan toe dat ze dan nog eens willen aansluiten bij de mooie traditie van het jaarlijkse koud buffet en de breugelmaaltijd van de H.Hartparochie, waarbij tientallen jaren lang heel wat mensen voor een gezellige namiddag afzakten naar het Kerkplein. U krijgt de komende weken in dit blad uitgebreide info over dit niet te missen evenement.

De Heilig Hartparochie heeft een bijzondere plaats in het hart van Guy. „Ik ben er ongeveer in alles actief geweest, behalve in de kerkraad”, zegt hij, „parochieraad, parochieteam, OKRA, secretariaat, parochieblad, 55 jaar (!) lector, de quiz op de parochiekermis en natuurlijk - samen met mijn vrouw en 'haar ploeg' - het onvolprezen koud buffet en het breugelbuffet”. Guy praat met zichtbare vreugde over de samenwerking met zijn vrouw. Mooi is dat. Maar ook andere mensen vernoemt hij met veel waardering, zeker de onvolprezen Femma-medewerksters voor hun geweldige inzet bij de jaarlijkse buffetten en ook Ronald Verdickt voor zijn even onvolprezen inzet voor de parochiezaal en de andere parochiegebouwen.

Ik zeg voorzichtig even dat het einde van de vieringen in het Heilig Hart niet gemakkelijk moet geweest zijn, en het antwoord van Guy is even authentiek als realistisch. „Natuurlijk is dat jammer. Er valt een stuk van je leven weg. Maar het is ook door de zure appel bijten en de volgende stap zetten. Er zijn altijd nieuwe mogelijkheden. En het publiek in onze kerken wordt ouder. Ik denk eerlijk gezegd dat niemand daar een oplossing voor heeft.” „Veel wijsheid in een notendop”, denk ik.

Tijdens het gesprek met Guy schoot mij voortdurend het woord „sprankelend” door het hoofd. De trouwe en mateloze inzet van de man imponeert, maar de enthousiaste wijze waarop hij vertelt. En zijn verhaal, doorspekt met anekdotes en moppen, doet dat evenzeer. Die man beleeft en verspreidt vreugde met wat hij doet. „Geluk is geen kwestie van doen wat je graag doet, maar van graag doen wat je doet”, zei de wijze Tagore ooit. Guy De Kort is een man die dat geluk uitstraalt. Het spat er letterlijk van af.

Bedankt voor je inzet, Guy. En bedankt voor je verfrissende aanwezigheid in onze gemeenschap. We zullen er zijn op 27 of 28 maart. We kijken er nu al naar uit!

Dirk Godecharle